

С настъпилите социално-икономически промени след Освобождението, с навлизането на евтини фабрични произведения от Западна Европа, започва процес на западане на редица емблематични за развитите по време на Възраждането сливенски занаяти като: пушкарския, златарския, медникарския, грънчарския и др. Всичко това налага реструктуриране на целия стопански живот и слага траен негативен отпечатък върху имотното и финансово състояние на голяма част от сливенското население. Това изисква подмяната на вече скъпите метални колани с други, за които не са необходими много средства и са във възможностите на всяка фамилия. Манистените колани, които се изработват ръчно и в домашни условия, запълват тази празнина и все още носят в себе си част от функциите и семантиката на кованите колани. Разпространени са и в равнинните и в планинските села.

Самата технология на изработването им дава възможност за постигане на по-голям реализъм в изграждането на отделните орнаменти. Върху тясна ивица плат, съобразена с ширината на колана - между 3 и 6 см, се захващат посредством кука, нанизаните на тънък и здрав конец маниста. Получава се изпълнено поле, което по нищо не отстъпва на кръстатия бод при шевиците. Ролята на кръстче тук се изпълнява от самото манисто. Най-напред се рамкират с права или начупена линия краищата, след което се изпълва фонът и накрая се изобразяват орнаментите. След като се изпълни цялото пространство, се пристъпва към подлепването с твърда и здрава материя, която да държи колана и най-накрая върху нея се поставя мека материя, за да му се придаде завършен вид. На снимката са показани инв. № 4823, инв. № 1903, инв. № 3766 и инв. № 6467.

От датираните образци, с които разполага музея, единият от 1910, а другият от 1917 година, става ясно, че силата на битуването им е в първите две десетилетия на XX в., но са се използвали поне още две десетилетия. Честа практика е вместо пафти да се наслажда върху колана допълнителна плочка, също манистена, на която се изписва годината на изработка, или името на майсторката. Колоритът им се характеризира с много чисти и ярки цветове, като основните са червен, зелен, син, жълт, бял и черен. Самите орнаменти са разположени ритмично в зависимост от избрания вариант, което е доказателство за приемственост и продължение на традицията, установена в шевичната и тъканна орнаментика.

И при тези колани най-често срещаните орнаменти са растителните, животинските и геометричните. При растителните са застъпени цветя, листа, клонки и